

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جمشید احمدی

۱۰ می ۲۰۱۸

خون خبرنگاران سرخ تر از خون توده های بیچاره و ستمدیده ما نیست!

داعشی های جانی در صبح روز دوشنبه دهم ثور امسال به ادامه خشونت های بی پایان قبلی، جنایت دیگری آفریدند. در دو حمله انتحاری جداگانه که احتمالاً حمله انتحاری اول برای زمینه سازی به حمله انتحاری دوم طرح ریزی گردیده بود، بیش از ۳۶ تن کشته و ده ها تن دیگر زخم برداشتند. در نتیجه حمله انتحاری دوم که در میان خبرنگاران به وقوع پیوست، ۱۰ خبرنگار کشته و چندین تن دیگر آنها زخم برداشتند که این خبر در رسانه های داخلی و خارجی به صورت وسیع انعکاس یافت، در حالی که در بعد از ظهر همان روز در ولایت قندهار و در نتیجه یک حمله انتحاری، نزدیک به ۱۱ شاگرد مکتب کشته و بسیاری دیگر زخم بر داشتند و یک هفته قبل از این واقعه دردناک، در منطقه دشت برچی یک انتحار کننده در مقابل دروازه «مرکز ثبت نام» خود را منفجر ساخت و بیشتر از ۵۰ تن را کشت و ۱۱۹ تن را زخمی ساخت که جز برای چند ساعت دیگر صدائی از این جنایات در رسانه ها شنیده نشد.

اکثریت رسانه های داخلی فعلی که توسط زورمندان داخلی، دلالتان سرمایه و به صورت عموم توسط امپریالیست ها و کشور های همسایه کمک مالی می گردند، هرگز خلاف منافع بادارانشان عمل ننموده و چون جیره خوار اند کاری نمی کنند که تمویل کننده های شان را به زیر سؤال ببرند، اما این که چرا حمله به خبرنگاران را چنین وسیع نشر و پخش نمودند و روز ها روی زوایای مختلف حرافی کردند و حتی تعدادی از رسانه ها برای چند روز از نشر برنامه های عادی و روزانه شان دست کشیدند، باید کمی روی آن مکث نمود.

مالکان رسانه ها مخصوصاً رسانه های تصویری به تمامی قضایا از عینک منافع و تجارت و سیاست های بادارانشان می بینند؛ هیچ خبری از سوی آنها نشر نمی گردد، مگر این که در عقب آن «منافع» نهفته باشد. از همین دریچه رسانه ها با مرگ ۱۰ خبرنگار که بخشی از کارگران رسانه ئی به شمار می روند برخورد نموده، در غیر آن روزانه صد ها انسان زحمتکش و ستمدیده ما با فجیع ترین حالت در سراسر کشور به خاک و خون کشیده می شوند، اما انعکاس مرگ آنها در رسانه ها لحظه ئی بوده و به زودترین زمان ممکن به فراموشی سپرده می شوند، در حالی که اگر واقعاً این رسانه ها مستقل و بر مبنای منافع توده ها فعالیت می کردند، باید عکس العملی را که در برابر کشته شدن چند خبرنگار نشان دادند، حداقل در برابر کشته شدن ۱۱ شاگرد مکتب و ده ها کشته و زخمی اخیر دشت برچی و سایر فجایع خونینی از سوی طرف های جنگ نمایشی جاری می داشتند، چراکه خون هیچ خبرنگاری از خون توده های بیچاره ما سرخ تر نیست.